صنایع تبدیلی حلقه مفقوده کشاورزی

گفت‌وگو: زهره افشار

یکی از بهترین روش‌های توسعه اشتغال و افزایش درآمدهای غیر کشاورزی در مناطق روستایی، ایجاد و توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی و صنایع روستایی است. از سوی دیگر ایجاد صنایع تبدیلی و تکمیلی مؤثر ترین راهکار برای کاهش حجم ضایعات کشاورزی به شمار می رود.

هم اکنون ضایعات بخش کشاورزی حدود ۳۰ درصد است که ارزش این حجم از ضایعات ۳ تا ۵ میلیارد دلار برآورد می شود.

توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی و صنایع در دو دهه اخیر به صورت یک راهبرد مشخص در امر توسعه و برنامه ریزی روستایی در دستور کار بخش کشاورزی قرار گرفته است.

در این باره با عباسعلی پاکنژاد مدیر کل صنایع تبدیلی و تکمیلی وزارت جهاد کشاورزی گفت‌وگویی انجام داده‌ایم که می خوانید:

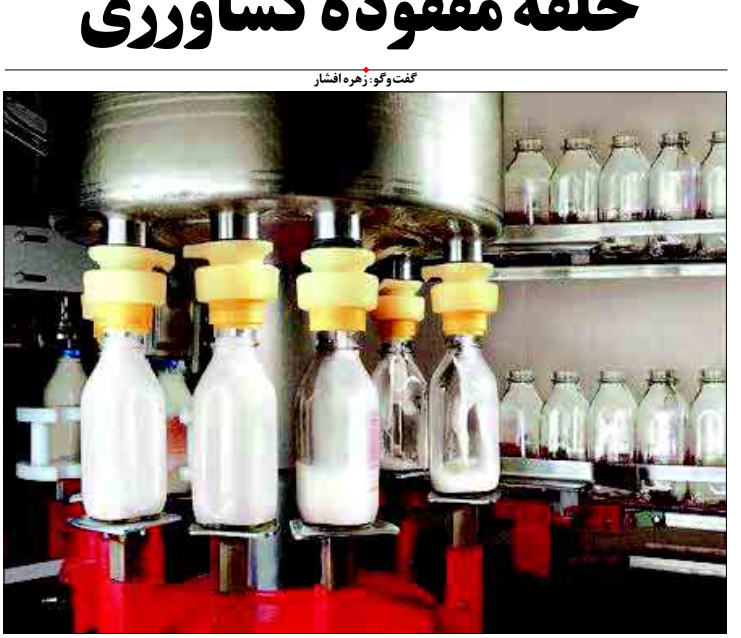

*** آقای مهندس پاکنژاد اگر اجازه بفرمایید در آغاز گفت‌وگو به تعریف جامع صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی و لزوم توسعه این صنایع بپردازیم؟**

صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی به صنایعی گفته می شود که به فرآوری و عمل آوری نباتی و حیوانی (زراعی، باغی، شیلاتی، دام و طیور، جنگل و مرتع) می پردازد، فرآوری، در برگیرنده تغییرات فیزیکی، شیمیایی، نگهداری، بسته بندی و توزیع است.

همچنین در مورد لزوم وجود صنایع تبدیلی باید بگویم که یکی از بهترین راهکارهای توسعه اشتغال در مناطق روستایی و جلوگیری از مهاجرت بی رویه، کاهش ضایعات محصولات کشاورزی، افزایش ارزش افزوده محصولات و توسعه اقتصادی، اجتماعی مناطق روستایی، توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی است.

*** توسعه صنایع تبدیلی چه اثری بر کاهش ضایعات محصولات کشاورزی دارد؟**

خب همانگونه که می دانید تنها عاملی که می تواند آسیب پذیری محصولات کشاورزی را کاهش دهد و ارزش افزوده آنها را زیاد کند و بهره وری را منابع را افزایش دهد، صنایع تبدیلی و تکمیلی است.

محصولات کشاورزی در کمترین زمان در معرض فساد قرار می گیرند و به همین دلیل، ما حتی اگر در تولید محصولات کشاورزی بهترین و با کیفیت ترین محصول را تولید کنیم باید با فرآوری، از ضایعات آن بکاهیم.

*** در حال حاضر ضایعات محصولات کشاورزی در چه حد است؟**

هم اکنون ضایعات بخش کشاورزی حدود ۳۰ درصد است که ارزش این حجم از ضایعات ۳ تا ۵ میلیارد دلار برآورد می شود. این در حالی است که با فرآوری این میزان ضایعات، می توان سالانه حدود ۱۵ میلیون نفر را تغذیه کرد. گسترش صنایع تبدیلی و تکمیلی یکی از مؤثر ترین گزینه های کاهش این حجم از ضایعات است.

*** میزان توجه به صنایع تبدیلی و تکمیلی را در دولت نهم چگونه ارزیابی می کنید؟**

باید بگویم دولت نهم بویژه شخص رئیس جمهور، عنایت خاصی به ایجاد، توسعه و حمایت از صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی دارد. به گونه ای که در دیدار با برترین های کشاورزی سال ۸۴ گفتند با توجه به اهمیت بخش کشاورزی اگر بخواهیم در مناطق مختلف کشور صنایع را توسعه دهیم در وهله اول صنایع وابسته به کشاورزی، صنایع تبدیلی و تکمیلی را توسعه می دهیم و برای آن هم صنایع ارزان قیمت در نظر می گیریم.

دولت نهم دستاوردهای خوبی در زمینه ایجاد، توسعه و حمایت از صنایع تبدیلی و تکمیلی داشته که از آن جمله باید به صدور ۲ هزار و ۴۵۹ فقره جواز تأسیس صنایع تبدیلی و تکمیلی با پیش بینی سرمایه گذاری ۱۲ هزار و ۷۴۷ میلیارد ریال و اشتغال ۳۸ هزار و ۸۱۰ نفر اشاره کنم.

ما در این مدت صادرات فرآورده های صنایع تبدیلی و تکمیلی را به ۱۰۵ میلیون دلار رسانده ایم. همچنین ۶۰ طرح برای استفاده از حساب ذخیره ارزی به میزان ۱۵۰ میلیون دلار معرفی شدند و ۹ ناحیه صنعتی روستایی به بهره برداری رسیده است.

*** در طول فعالیت دولت نهم چند واحد تولیدی به بهره برداری رسیده است؟**

۳۸۹ واحد تولیدی صنایع تبدیلی و تکمیلی در این مدت به بهره برداری رسید که میزان سرمایه گذاری برای راه اندازی آنها بالغ بر یکهزارو ۲۳۸ میلیارد ریال است که زمینه اشتغال ۴ هزار و ۳۷۷ نفر را در کانون وقطب های عمده تولید محصولات کشاورزی فراهم کرده است.

*** این واحد ها قابلیت جذب چه میزان محصول کشاورزی را دارند؟**

ظرفیت جذب آنها بالغ بر ۱/۵ میلیون تن محصول خام کشاورزی است.

*** هم اکنون شمار طرح های در دست اجرا و نیمه تمام صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی چه میزان است؟**

تعداد طرح های نیمه تمام که دارای مجوز از وزارت جهاد کشاورزی هستند جمعاً ۳ هزار و ۷۶۵ طرح است که این طرح ها دارای پیشرفت فیزیکی بالای ۲۰ درصد هستند. با تکمیل و به بهره برداری رسیدن طرح های مذکور پیش بینی می شود ۸ هزار و ۸۵۲ میلیارد ریال سرمایه گذاری انجام و زمینه اشتغال ۵۲ هزار و ۹۷۷ نفر فراهم شود.

این طرح ها در زمینه صنایع تبدیلی و تکمیلی باغی، دام و طیور، زراعت، شیلات و آبزیان است.

*** در سال جاری چه اقدام هایی برای توسعه صنایع کوچک تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی انجام داده اید؟**

جواز تأسیس ۶۶۷ واحد صنعتی کوچک تبدیلی و تکمیلی با سرمایه گذاری ۳ هزار و ۵۶۶ میلیارد ریال صادر شد که انتظار می رود اشتغال زایی این طرح ها به ۱۰ هزار نفر برسد.

همچنین امسال ۱۱۶ واحد تولیدی با سرمایه گذاری ۲۷۳ میلیارد ریال و ۸۳۵ نفر اشتغال جدید به بهره برداری رسید.

*** وضع اعتبارات در نظر گرفته شده برای ایجاد، توسعه و حمایت از صنایع کوچک تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی در سال ۸۵ چگونه است؟**

امسال از محل بند «د» تبصره ۲ قانون بودجه سال ۸۵ مبلغ ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد ریال یارانه برای طرح های باغداری، دامپروری و صنایع تبدیلی منظور شده که پس از تلفیق با منابع نظام بانکی به صورت تسهیلات در اختیار طرح ها قرار خواهد گرفت. پیش بینی می شود سهم صنایع تبدیلی حداقل ۲۰ درصد از اعتبارات یاد شده باشد.

باید بگویم که این نخستین باری است که در قانون بودجه اعتبارات ویژه‌ای برای صنایع تبدیلی و تکمیلی در یکی از تبصره های قانون بودجه دیده شده است.

همچنین براساس بند «۱۶» تبصره ۲ قانون بودجه سال ۸۵ دولت موظف است به منظور توسعه صادرات غیرنفتی، اشتغال روستاییان بویژه کشاورزان و جلوگیری از مهاجرت، تسهیلات ارزانقیمت موردنیاز صنایع غذایی را تأمین کند.

در همین حال در سالجاری مبلغ ۴۴/۴۵ میلیارد ریال اعتبارات کمک های فنی و اعتباری در اختیار دفتر صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی قرار دارد که با تلفیق با منابع داخلی بانک ها در اختیار طرح های صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش گذاشته خواهد شد.

اشاره کنم که، حدود ۵۰ درصد اعتبارات کمک های فنی و اعتباری یاد شده، در سال جاری توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور تخصیص یافته است.

همچنین مبلغ ۳۵۰ میلیارد ریال سرمایه در گردش از محل منابع داخلی بانک ها نیز برای واحدهای صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی پسته، زیتون، بسته بندی حبوبات و... اختصاص یافته است.

*** مهم ترین برنامه های اجرایی شما در سال جاری چیست؟**

ایجاد صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی دارای توجیه اقتصادی، فنی و مالی در قطب های عمده تولید محصولات کشاورزی با رویکرد صادرات و مشارکت هرچه بیشتر بهره برداران بخش درجهت بازگشت ارزش افزوده محصولات کشاورزی به آنها یکی از محورهای مهم ما است.

همچنین بنا داریم ظرفیت فرآوری محصولات کشاورزی را ۲ میلیون و ۳۷۰ هزار تن افزایش دهیم که از این میزان ۷۶۵ هزار تن در بخش باغداری، ۲۷۵ هزار تن در بخش زراعت، یک میلیون و ۲۴۵ هزار تن در بخش دام و ۸۷ هزار تن در بخش شیلات است.

امسال همچنین با تمهیدات اندیشیده شده صادرات محصولات صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی به ۱۱۳ میلیون دلار خواهد رسید.

*** با بهره برداری از واحدهای جدید امسال چند شغل در بخش ایجاد می شود؟**

با بهره برداری از این واحدها ۱۴ هزار فرصت شغلی جدید ایجاد می شود.

*** افق بخش صنایع تبدیلی کشاورزی برای سال پایانی برنامه چهارم چیست؟**

در مجموع پیش بینی می شود حدود ۹/۲ میلیون تن ظرفیت سازی جدید در زمینه فرآوری محصولات کشاورزی از طریق به بهره برداری رساندن ۴ هزار و ۲۰۰ واحد تولیدی با پیش بینی سرمایه گذاری ۲۲ هزار و ۶۷۹ میلیارد ریال و ایجاد اشتغال ۷۷ هزار و ۷۰۰ نفر در طول برنامه چهارم انجام شود در همین حال صادرات این بخش در سال پایانی برنامه چهارم به ۶۴۸ میلیون دلار می رسد.

*** آقای مهندس پاکنژاد عمده ترین مشکلات شما در این بخش چیست؟**

پیش بینی نشدن اعتبارات موردنیاز برای اجرایی کردن طرح های محوری، برخوردار نبودن صنایع تبدیلی از معافیت های مالیاتی و مزایای دیگر مانند تخفیف تعرفه های آب و برق مانند بخش کشاورزی. بالا بودن قیمت تمام شده با توجه به این که ۷۰ درصد قیمت تمام شده محصولات فرآوری شده را مواد اولیه تشکیل می دهد، ناکافی بودن تسهیلات سرمایه در گردش، فرسودگی ماشین آلات و روند طولانی مدت بررسی طرح های متقاضیان صنایع تبدیلی در بانک ها بویژه متقاضیان استفاده از صندوق ذخیره ارزی کشور.

*** به نظر شما برای برون رفت از این چالش ها چه باید کرد؟**

خب ببینید ما باید در بخش توسعه مکانیزاسیون و اصلاح نظام بهره برداری تلاش بیشتری کنیم، توسعه مکانیزاسیون می تواند موجب کاهش قیمت تمام شده شود، از سوی دیگر لازم است صنایع تبدیلی به عنوان جزئی از زنجیره تولید بخش کشاورزی در مصوبه ها و قوانین منظور شود.

همچنین باید ضمن بالا بردن سطح علمی مدیریت در واحدهای صنایع تبدیلی، مراکز تصمیم گیری در رابطه با این صنعت را از طریق وضع قوانین مربوطه و جذب قوانین و مقررات تشدیدکننده کاهش دهیم.

یکی دیگر از راهکارهای جلب سرمایه گذاری خارجی در ایجاد و توسعه صنایع تبدیلی است. همچنین باید سازوکاری را فراهم کرد تا کشاورزان و تولیدکنندگان مواد خام کشاورزی در ارزش افزوده ایجاد شده ناشی از فرآوری محصولات کشاورزی سهیم شوند. از سوی دیگر باید بستر لازم برای سرمایه گذاری تأسیسات زیربنایی مانند نواحی صنعتی و مجتمع های صنایع کشاورزی فراهم شود.

نگاهی به وضع دانایی محوری در اقتصاد ایران

محسن مهدیان

سند برنامه چهارم توسعه با چهار هدف کلی ارائه شده است که مهمترین آنها، توسعه دانش پایه است. بر اساس این سند، توسعه باید با توجه به الزامهای دانش و دانایی تحقق یابد.

از این رو، به دنبال رشد پایدار اقتصاد در برنامه چهارم توسعه، در برنامه پنجم نیز این روند تداوم یافته و توسعه دانایی محور تثبیت می شود. همین طور مطابق چشم انداز ۲۰ ساله، در برنامه توسعه ششم هم باید شاهد توسعه پایدار و دانش بنیان کشور باشیم. بر این اساس، برنامه چهارم توسعه در مسیر چشم انداز دستیابی به رشد ۸ درصد را هدف گذاری کرده است که در این میان بهره وری کل باید ۲/۵ درصد باشد و بهره وری نیروی کار به رشد سالانه ۳/۵ درصد برسد. از سویی، امروز دنیا به این نتیجه رسیده است که توسعه یکپارچه نیازمند تنومندی سرمایه انسانی و رشد شاخص بهره وری فردی است. برنامه توسعه سازمان ملل نشان می دهد که آموزش جزو پنج محور نخست توسعه است که تحقق چهار محور دیگر مستلزم توسعه این بخش است. بنابراین قرار گرفتن در مسیر رشد باثبات، نیازمند توجه هم جانبه به برهم افزایی دانش در کشور است.

اما در این سالها چه مقدار به این موضوع توجه شده است؟ آیا تا امروز عبور توسعه از دالان دانایی، پایه و بنای سیاستگذاری ها بوده است؟ وضع فعلی آموزش و نقش آن در توسعه اقتصادی کشور به چه شکل است؟

برای شناخت وضع موجود بدون هرگونه تحلیل اضافی سراغ شاخص های رسمی این حوزه می رویم. عنوان این نکته ضروری است که در این یادداشت تنها به سهم آموزش در توسعه اقتصادی کشور توجه شده است.

۱- امروزه یکی از شاخص های مهم در بررسی سیاست های مبتنی بر توسعه پایدار مربوط به متغیر توسعه انسانی است. شاخص توسعه انسانی مرکب از سه جزء طول عمر، دانش و سطح زندگی است. یک گزارش رسمی در مطالعات بین المللی نشان می دهد که ایران در چهار سال اخیر به لحاظ شاخص توسعه انسانی در میان ۱۷۷ کشور ارتقا پیدا کرده است. اما در همین حال یک مطالعه رسمی در سازمان مدیریت و برنامه ریزی نشان می دهد که در میان سه جزء شاخص توسعه انسانی، سهم تغییرات شاخص دانش و آموزش در مقایسه با سایر اجزا بسیار اندک بوده است و ارتقای شاخص توسعه انسانی به میزان ۰/۲۷ بیشتر به دلیل افزایش طول عمر و رشد درآمد سرانه و بهبود سطح زندگی بوده است. با این توضیح خارج از این که ایران از ۹۶ کشور در شاخص توسعه انسانی عقب تر است، رشدی را هم که در چند سال اخیر به خود دیده به واسطه افزایش سهم آموزش نبوده است.

۲- در متون توسعه تأکید می شود که هر چقدر سطح دانش و تعداد افراد آموزش دیده بیشتر باشد، می توان انتظار داشت که رشد و توسعه روندی نهادینه و درون زا را طی کند. بر این اساس، در بسیاری از کشورهای توسعه یافته نسبت شاغلان با تحصیلات عالی در حال افزایش است. به طوری که در سال ۲۰۰۰ نسبت شاغلان با تحصیلات عالی تقریباً دو برابر سال ۱۹۷۵ بوده و از ۲۲ درصد به ۴۱ درصد رسیده است. اما وضع ایران از این حیث جای نگرانی دارد. از سویی، اگر نسبت شاغلان با تحصیلات عالی را در کنار نامرتبط بودن دانش با شغل شاغلان ایران در نظر گیریم آمار نگران کننده تر هم می شود. بطور نمونه یک بررسی در وزارت جهاد کشاورزی نشان می دهد که تعداد ۴ میلیون نفر در بخش صنعت مشغول به کارند که تنها ۲ درصد آنها تحصیلات دانشگاهی دارند و تنها تحصیلات ۰/۸ درصد تحصیلات مرتبط با کشاورزی است. به استناد این گزارش همچنان ۸۰ درصد نیروی فعال بخش کشاورزی بی سواد است. همچنین در بخش صنعت در حالی که ۶۰ درصد شاغلان این بخش بی سواد یا کم سوادند تنها ۴۰ درصد شاغلان که دارای تحصیلات عالیه اند، دانش مرتبط با شغل خود دارند. در نهایت این که یک گزارش در وزارت کار نشان می دهد که ۴۳ درصد شاغلان کشور بی سواد یا کم سوادند و ۸۵ درصد آنان دیپلم و یا زیردیپلم اند.

۳- مطابق رهنمون های توسعه انتظار این است که با افزایش سهم دانش آموختگان با تحصیلات عالی، سطح تولید و بهره وری افزایش یابد. با این حال، در شرایطی که سهم بالایی از شاغلان بخش های اقتصادی بی سواد یا کم سوادند، متأسفانه آن بخش هم که دارای تحصیلات عالی هستند علم آنها موجب افزایش بهره وری در تولید نشده است. به طور نمونه، به استناد آنچه در اسناد مقدماتی برنامه توسعه سوم آمده، به موازات افزایش سهم شاغلان دارای آموزش عالی، روند بهره وری رو به نزول گذاشته است. این موضوع بیش از همه می تواند به عدم تناسب آموزش و توانمندی مورد نیاز اقتصاد کشور برگردد. در همین راستا بنابر گزارش رسمی وزارت کار حدود ۷۶ درصد بیکاران دارای مدرک دانشگاهی غیرماهرند و نمی توانند وارد بازار کار شوند. امروزه اغلب کسانی که در زمینه آموزش و توسعه کار کرده اند، اتفاق نظر دارند که هر میزان آموزش افزایش پیدا کند، قدرت تولید سرانه کشور افزایش می یابد. اما تجربه نشان می دهد که در برخی کشورها افزایش آموزش عمومی منجر به رشد تولید سرانه نشده است که ایران از جمله این کشورها است.

به طور نمونه، با این که همه ساله سهم بی سوادان از جمعیت کل کشور کاسته می شود، اما نسبت هزینه ای که برای بالا بردن سطح آموزش صرف می شود، به رشد تولید سرانه، روندی نزولی در پی داشته است. این موضوع حاکی از آن است که افزایش سطح آموزش در کشور نتوانسته است به رشد تولید و یا بهره وری در تولید بینجامد.

۴- علی رغم آن که در بسیاری از کشورها با افزایش سطح سواد، نرخ بیکاری کاهش یافته و افراد با داشتن سواد بالاتر با سهولت بیشتری شغل انتخاب می کنند، اما متأسفانه در کشور ما در ۱۰ سال گذشته رشد بیکاری در میان دانش آموختگان دانشگاهی همواره از نرخ بیکاری کل بیشتر بوده است. در این زمینه، یک مطالعه در مرکز پژوهش های مجلس نشان می دهد که نرخ بیکاری دانش آموختگان آموزش عالی در سالهای ۷۵ تا ۸۰ بیش از ۵ برابر صعود کرده و از ۴ درصد به ۲۱ درصد رسیده است. نکته قابل توجه این که همواره در این سالها نرخ بیکاری تحصیلکرده ها نزدیک به دوبرابر نرخ بیکاری کل بوده است. درخصوص علل این موضوع به جز عدم مهارت در افراد تحصیلکرده، می توان به سیاست هایی اشاره کرد که بیشتر به دنبال گسترش افراطی آموزش عالی است و کمتر به نیروی انسانی با سطح تخصص متوسط و عملیاتی توجه کرده است.

۵- یکی از ویژگی های مهم بخش خصوصی کارآمد و مولد میزان توجه به تخصص و سطح سواد است که می تواند او را پرچمدار توسعه پایدار کند. آنچه بخش خصوصی باثبات چین را از بخش خصوصی پرنوسان هند ممتاز می کند میزان توجه چینی ها به آموزش بویژه آموزش پایه است. با این اوصاف دولت باید تمام توجه خود را در اجرای سیاست های خصوصی سازی به افزایش سطح دانش در بخش خصوصی متمرکز کند.

آنچه در مقدمه ابلاغیه مقام معظم رهبری در خصوص سیاست های راهبردی اصل ۴۴ آمده است، بر همین اصل اساسی تأکید دارد.

ایشان در ابتدای سیاست های راهبردی توجه دولت را به توانمندی سازی بخش خصوصی جلب کرده است که به حقیقت یکی از مؤلفه های اصلی توانمندسازی، بالا بردن سطح تخصص و دانایی در بخش خصوصی است.

روشن است بخش خصوصی فعلی کشور به هیچ وجه خود را منطبق به اصول دانایی محور در برنامه چهارم توسعه نمی بیند و برای رسیدن به منفعت و سود راهی غیر از عبور از علم و سواد را انتخاب کرده است. اگرچه این امر به مؤلفه های بسیاری از جمله وضع و ساختار اقتصادی ایران بر می گردد، ولی بی رغبتی بخش خصوصی به حوزه علم و دانش نیز در این رابطه قابل توجه است.

بنابر گزارش اداره آمار کشور، در حال حاضر نزدیک به ۱۰ میلیون شاغل بخش خصوصی داریم که از این میزان تنها ۲۰۰ هزار نفر دارای تحصیلات دانشگاهی هستند و نزدیک به ۳ میلیون نفر آنها کاملاً بی سوادند. همچنین در این میان ۵۰۰ هزار مدیر و کارفرمای خصوصی وجود دارد که تنها ۳ هزار نفر آنها تحصیلات دانشگاهی دارند و بیش از یک پنجم آنها کاملاً بی سوادند.

در ادامه، یک مطالعه رسمی در سازمان مدیریت نشان می دهد که بخش خصوصی ایران فاقد توان لازم برای جذب افراد با تحصیلات دانشگاهی است به طوری که از ۱/۵ میلیون نفر نیروی دانش آموخته دریک سال، تنها ۲۰۰ هزار یعنی یک هفتم توانستند در بخش خصوصی فعال شوند.

با این توضیح می توان گفت که بخش خصوصی کشور هنوز به این سطح بلوغ نرسیده است که برای رسیدن به سود و منفعت باید همراه با توسعه پایدار و از گذرگاه علم عبور کرد.

بدون شک، نیاز فعلی کشور بالا بردن سطح تخصص و رشد علم در کشور است. اما این نیاز مهم می باید اولاً با شناخت از وضع موجود و ثانیاً با ترسیم کمی اهداف برنامه ممکن شود.

در این راستا، شیفتگی بیش از حد به تولید مدرک در کشور و همچنین تورم کاذب علوم فنی و تجربی و فاصله گرفتن از علوم پایه و همچنین عدم تناسب مهارت و دانش می تواند وصول به توسعه پایدار را با مشکلات جدی روبه رو کند. بر این اساس، شناخت و اعتقاد بر این که آموزش، کلید توسعه و تنها کلید گذار عالمانه از بی ثباتی به پایداری است، یک ضرورت در اقتصاد است.

منبع : سایت الف

کوتاه از اقتصاد

طرح انتقال گاز ایران به هند

رئیس جمهور پاکستان تأکید کرد، پروژه انتقال گاز ایران به هند و پاکستان به هر قیمتی اجرا خواهد شد و هیچ گونه فشار خارجی نخواهد توانست مانع از اجرای این طرح شود. ژنرال پرویز مشرف در دیدار با خورشید محمود کاسوری وزیر خارجه پاکستان، تصریح کرد : اسلام آباد از پیشرفت هر چه سریعتر مذاکرات مربوط به این پروژه استقبال می کند و امیدوارم با حل و فصل اختلاف های موجود در زمینه قیمت گذاری گاز ایران، توافق نهایی بین سه کشور حاصل شود. کاسوری در این دیدار، گزارش دیدارهای خود با محمود احمدی نژاد رئیس جمهور، منوچهر متکی وزیر خارجه و علی لاریجانی دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران را به اطلاع مشرف رساند. مشرف افزود : پاکستان برای ادامه حیات اقتصادی و صنعتی خود به انرژی نیاز دارد.

منافع ملی پاکستان با اجرای خط لوله انتقال گاز از ایران پیوند خورده است. امیدوارم مقام های هندی نیز تمایل بیشتری برای نهایی شدن این قرارداد از خود نشان دهند ولی اگر هند نیز از این پروژه انصراف دهد، پاکستان به تنهایی این طرح را تکمیل خواهد کرد. وی در ادامه ضمن اشاره به پرونده هسته ای ایران، گفت : پاکستان از ادامه مذاکرات و گفت و گوها بین ایران و اروپا حمایت می کند. استفاده از زور تنها به بی ثباتی بیشتر منطقه دامن خواهد زد.

ونزوئلا ۴ نفتکش از ایران می خرد

یک شرکت نفتی ونزوئلایی اعلام کرد که چهار نفتکش از ایران خریداری خواهد کرد. به گزارش ایسنا، شرکت نفتی پترولیوس دونزوئلا، در بیانیه ای عنوان کرد که شرکت PDV مارینا که از شرکت های وابسته این شرکت است، در قرارداد‌ی چهار فروند نفتکش از شرکت صنایع دریایی ایران خریداری می کند. این در حالی است که ارزش این قرارداد هنوز مشخص نشده است. آسدروبال چاوز ـ رئیس شرکت PDV مارینا ـ که پسرعموی هوگو چاوز ـ رئیس جمهور ونزوئلا ـ نیز است، در این خصوص گفت: این قرارداد از جمله پروژه های مختلفی است که دو دولت در آن مشارکت دارند و همچنین بخشی از طرح PDV مارینا برای توسعه ناوگان خود است.

PDVمارینا در حال حاضر ۲۱ نفتکش در اختیار دارد. به گزارش روزنامه اینترنشنال هرالدتریبون، ونزوئلا پنجمین صادرکننده بزرگ نفت خام جهان است و به رغم آن که آمریکا بزرگترین خریدار نفت این کشور به شمار می رود، چاوز تصمیم دارد مشتریان نفتی خود را متنوع کند.

مخالفت قرقیزستان با پیوستن اوکراین به WTO

وزارت اقتصاد و دارایی قرقیزستان در بیانیه ای اعلام کرد: این کشور به هیچ وجه با پیوستن اوکراین به سازمان تجارت جهانی موافقت نکرده است. به گزارش خبرگزاری فارس، خبرگزاری رایانوستی ضمن اعلام این خبر افزود : معاون وزیر اقتصاد اوکراین پیش از این از موافقت نهایی مقام های قرقیزستان با پیوستن کی یف به سازمان تجارت جهانی خبر داده بود. وزارت اقتصاد و دارایی قرقیزستان ضمن رد گفته های مقامهای اوکراینی، این گفته ها را خلاف واقع توصیف کرده است. قرقیزستان برای موافقت با پیوستن اوکراین به سازمان تجارت جهانی، درخواست هایی را از این کشور دارد که فهرست این درخواست ها به مقام های کی یف ارائه شده است. وزارت دارایی قرقیزستان در ادامه افزود : امضای پروتکل تجاری با اوکراین نیازمند طی شدن روند عادی مذاکرات است و این مذاکرات در سال ۲۰۰۷ میلادی نیز ادامه خواهد یافت. شایان ذکر است اختلاف های تجاری دو کشور از سال ۱۹۹۳ میلادی آغاز شده و تا کنون حل و فصل نشده است.

آذربایجان واردات گاز از روسیه را متوقف می کند

رئیس جمهور جمهوری آذربایجان گفت: باکو قصد دارد واردات گاز طبیعی از روسیه را به طور کامل متوقف کند.

به گزارش خبرگزاری فارس، الهام علی اف در ادامه تصریح کرد :جمهوری آذربایجان قصد بازنگری در سیاست های انرژی خود را دارد و در نظر دارد تعادل موجود بین نفت و گاز مصرفی خود را مورد تجدید نظر قرار دهد. این در حالی است که روسیه قصد دارد از ابتدای ژانویه ۲۰۰۷ میلادی قیمت گاز صادراتی به کشورهای همسایه را بیش از پیش افزایش دهد. شرکت گازپروم پیش از این تهدید کرده بود، میزان صادرات گاز روسیه به جمهوری آذربایجان از ابتدای سال آینده به نصف کاهش خواهد یافت. قیمت گاز صادراتی روسیه به جمهوری آذربایجان از ابتدای سال ۲۰۰۷ میلادی بیش از ۲۳۰ دلار تعیین شده است. این رقم هم اکنون ۱۱۰ دلار است. جمهوری آذربایجان منابع غنی نفت در اختیار دارد ولی تولید ۴ تا ۵ میلیارد متر مکعبی گاز طبیعی تنها نیمی از تقاضای گاز این کشور را پوشش می دهد. علی اف در ادامه ضمن ناخوشایند توصیف کردن تصمیم روسیه برای افزایش قیمت گاز صادراتی به جمهوری آذربایجان، گفت : این اقدام تأثیر منفی بر روابط مسکو و باکو خواهد داشت ولی باید از سیاسی شدن این موضوع جدا خودداری کرد.

تهدید امنیت انرژی اروپا با مرگ نیازاف

روزنامه مسکو نیوز نوشت: مرگ صفر مراد نیازاف رئیس جمهور ترکمنستان، امنیت انرژی کشورهای اروپایی را با تهدید جدی روبرو خواهد کرد. به گزارش خبرگزاری فارس، این روزنامه در ادامه افزود : ترکمنستان که در حال حاضر بخش زیادی از گاز مورد نیاز روسیه برای صادرات به اروپا را تأمین می کرده است، با مرگ نیاز اف هیچ گونه تعهدی برای ادامه این کار نخواهد داشت. یک کارشناس روسی در این باره گفت : به نظر می رسد جنگ قدرت بین طرفداران آمریکا و روسیه در ترکمنستان در حال شکل گیری است. شاید در کوتاه مدت صدور گاز ترکمنستان به روسیه با مشکل خاصی روبرو نشود، ولی در میان مدت این مسأله به یک کابوس هولناک برای مقام های اروپایی تبدیل خواهد شد. وی در ادامه تصریح کرد : اگر مرگ نیازاف موجب بی ثباتی سیاسی و ناآرامی های اجتماعی در ترکمنستان شود، این مسأله در صادرات گاز این کشور به روسیه و اروپا نیز تأثیر چشمگیری خواهد داشت. ترکمنستان هم اکنون ۴۰ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی از طریق شرکت گازپروم روسیه به اوکراین صادر می کند. شرکت گازپروم قصد دارد میزان واردات گاز از ترکمنستان را به بیش از ۶۰ تا ۷۰ میلیارد متر مکعب در سال ۲۰۰۷ میلادی افزایش دهد. این رقم قرار است بین سال های ۲۰۰۹ تا ۲۰۲۸ میلادی به بیش از ۷۰ تا ۸۰ میلیارد متر مکعب برسد. بر اساس آمارهای شرکت بریتیش پترولیوم، ترکمنستان هم اکنون ۲/۹ تریلیون متر مکعب ذخایر گازی در اختیار دارد. نیازاف ماه گذشته میزان ذخایر گاز طبیعی ترکمنستان را بیش از ۷ تریلیون متر مکعب اعلام کرد. به هر حال ترکمنستان دارای بیشترین ذخایر گازی در منطقه آسیای میانه است.